

[Drachmann.]

Lov af 1935, er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.). Da jeg ikke kan lide Gentagelser og heller ikke vil beslægglægge det fuldtallige Auditoriums Opmærksomhed, skal jeg kun sige, at jeg navnlig fæster mig ved den beklagelige Omstændighed, at saa mange lokale Prestige- og Konkurrencehensyn har grebet ind i det, der var tilsigtet: en rationel Tilrettelægning af Stærkstrømsforsyningen her i Landet. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.) sagde, at det ligger noget i vor Folkekarakter, det er en Følge af Folkestyret. Jeg synes nu ikke, det er saadan en særlig tiltalende Følge, men den er der nu engang. Det er noget specielt dansk, og efter min Mening medvirker det til at gøre dette Land mindre end nødvendigt. Paa den anden Side kan vi herfra kun give Rammen, og saa maa de praktiske Forhold give Indholdet. Skulde det vise sig, at det ikke er tilfredsstillende, ja, saa maa man skride til at ændre Rammerne, men jeg vil dog, idet ogsaa jeg bekender mig til Frihed og Frisind, ønske, at det kunde udvikle sig under frie Forhold, saaledes at man ikke kom ind paa en diktatorisk Lovgivning fra Statens Side med strammere Rammer end dem, der blev lagt i 1935.

De Ændringer, der er foreslaaet, er af underordnet Betydning, og da de efter vor Mening er paakrævede, kan vi fra konservativ Side tilsige Støtte til Gennemførelse af dette Forslag, enten det nu bliver med eller uden Udvalg.

Rager: Jeg vil begynde med at gøre nogle Bemærkninger om de enkelte Paragraffer i det foreliggende Lovforslag.

Ved § 1 sker der det, at Elektricitetsraadet udvides med 1 Medlem, som skal repræsentere Jævnstrømsværkerne. Jeg hilser med Glæde denne Udvidelse af Elektricitetsraadet, fordi det ganske givet har vist sig, siden vi vedtog Loven i 1931, at der har eksisteret kværlantiske Kræfter ude i vort Folk, der uden saglig Begrundelse har benyttet den Omstændighed, at Jævnstrømsværkerne ikke var repræsenteret i Raadet, til en Tid lang at mistænkeliggøre dette i Befolkningens Øjne. Mærkeligt nok lykkes det, men saa snart Jævnstrømsværkernes Organisation saa, hvad det virkelig var, der laa bagved, formaaede de jo at skyde Kværlanteriet tilbage, og da de blev repræsenteret uofficielt i Raadet, saaledes som det blev foranlediget gennem Ministeriet for offentlige Arbejder allerede for nogen Tid

siden, saa var det ikke Kværlanten, men den positivt arbejdende Mand, der blev sat ind som Repræsentant for disse Værker. Det er altsaa efter min Mening udmærket, at denne Repræsentant fra at være uofficiel kommer til at indtage sit Sæde i Raadet med Rette, og jeg tror, at han vil være i Stand til at yde et godt Arbejde der, saaledes at der nu kan kastes Glemsel over de Synder, der er begaaet paa et ganske usagligt Grundlag.

Vi husker alle, hvorledes denne Lov i sin Tid bevægede sig mellem Landsting og Folketing gennem to Samlinger, hovedsagelig fordi man ikke kunde blive helt enig om Elektricitetsraadets Sammensætning. Vi husker, at det var den daværende Minister for offentlige Arbejder, der ikke vilde gaa ud over et vist Antal Medlemmer i Elektricitetsraadet, og jeg forstaar det i og for sig godt, for var der dengang ikke med haard Haand blevet sat en Grænse, kan det godt være, at den Grænse, som var anbefalelsesværdig, var blevet overskredet. Paa den anden Side glæder det mig at se, at den nuværende Minister ikke har været bange for at tage Konsekvensen af det, som Udviklingen har lært os er det rigtige. Derfor kan jeg anbefale den i § 1 foreslaaede Ændring.

§ 2 gaar ud paa en redaktionel Ændring, og om den er der ingen Grund til at sige, at man hilser den med Glæde, for den maatte komme som en Selvfølge. Jeg beklager dog, at den først kommer nu, selv om denne Beklagelse naturligvis ikke kan gælde den nuværende Minister. Jeg er tilfreds med, at det Sjuskeri, som har bestaaet i denne Lovgivning, siden Loven om tekniske Installationer blev vedtaget i Maj 1937, nu endelig bringes ud af Verden.

Hvad jeg her siger, er en Gentagelse af, hvad jeg hævdede i 1937, da vi behandlede den af Indenrigsministeren forelagte Lov. I den stod der ganske simpelt i en Paragraf, at der foretoges en Ændring i en under Ministeriet for offentlige Arbejder sorterende Lov. Dette var efter min Mening ikke tilstrækkeligt, og jeg henstillede til den daværende Minister for offentlige Arbejder at foretage en Ændring for at bringe Orden i Lovgivningen, men det ønskede man ikke fra Regeringens Side. Jeg har kun det at sige, at det er Sjuskeri. Naar en Mand ønsker at tage nogle Love frem, som han mener sorterer under Ministeriet for offentlige Arbejder, saa kan man ikke vente, at han eller hans Boghandler, eller hvem der skaffer ham Lovene, skal vide, at Indenrigsministeriet har foretaget Ændringer i en